

jeg, at de første Bevillinger blev optagne —, vil man se, at i Forhold til deres Vækst er dette Forlangende meget beskedent. I 1894 var der kun 7,000 Gymnastikere, nu er der 17,000, Antallet er altsaa mere end fordoblet, og medens der i 1894 ikke var ret mange Kredse, hvor der blev drevet Gymnastik, viser der sig nu at være 684 saadanne Kredse. Tilskuddet er ogsaa nu meget mindre end tidligere pr. bogført Skud, det bliver kun en Trediedel, der kan faas, selv med det Tilskud, de ville faa nu, bliver det langt fra saa betydeligt et Tilskud som fra først af. Jeg vil meget bede om, at Tinget og ogsaa det kommende Finansudvalg vil se velvilligt paa denne Sag og ikke i mindste Maade beskære Bevillingen, idet jeg mener, det er et meget beskedent Beløb, der er forlangt. Fra Skytteforeningens Venners Side havde man egentlig tænkt sig, at der var blevet forlangt lidt mere paa dette Omraade, men man maa være glad, hvis man kan faa vedtaget det, som er forlangt.

Der er et andet Punkt under § 19 paa Indenrigsministeriets Budget, som jeg gerne vil knytte et Par Bemærkninger til, nemlig Tilsynet med Spare- og Laanekasser. Det har fra interesseret Side været ønsket, at der maatte ske nogen Forandring med dette Tilsyn. Vor nuværende Sparekasseinspektør staar jo opført med en meget beskedent Lønning i Forhold til det Arbejde og det Ansvar, han har, og det er meget vanskeligt til denne Stilling at faa Mænd, som kunne virke fuldt betryggende. Det er nemlig ikke nok, at de ere regnskabskyndige, men de maa have fuldt Kendskab til hele Sparekassens virksomheden, de maa for en stor Del have Kendskab til de Personer, der have med Sparekasser at gøre, og de maa være dem overlegne i Kyndighed, som de skulle kontrollere. Ligeledes maa de have saa meget Kendskab til Sparekasserne, at de af Bevægelserne paa Regnskaberne kunne se, om de virke normalt, eller om der skal en større Undersøgelse til for at udfinde, om de virke fuldtud tilfredsstillende, eller om der enkelte Steder er noget galt. De maa ligeledes kunne give Vejledning med Hensyn til Indkøb og Salg af Værdipapirer. Der er saaledes flere Omraader, hvor de maa være ret kyndige, saaledes ogsaa med Hensyn til, hvorledes Sparekassen i Forhold til dens Størrelse maa drives. Man vil have lagt Mærke til, at naar Repræsentanter for Sparekasser komme sammen, er der endnu ikke tidt tilstrækkelig

Klarhed over, hvorledes Sparekassen skal drives, og hvorledes Sparekassens virksomhed i det hele bør gennemføres. Det viser sig, at Mænd, som i ikke saa faa Aar have drevet Sparekassens virksomhed, dog staa tilbage i Kyndighed paa dette Omraade. Det er dette, de interesserede gerne ville have ordnet saaledes, at Sparekasseinspektøren kunde ofre hele sin Energi paa Eftersynet og Vejledning for Sparekasserne, idet han saa for at faa noget mere Tid dertil fik noget mere Medhjælp til det rent regnskabsmæssige. Det kan jo ikke nytte at sende en regnskabskyndig ud til Sparekasserne for at efterse dem, for selv om der er noget i Vejen med en Sparekasse, kunne Regnskaberne godt være i Orden, og saa kan han ikke opdage det; det kan kun opdages af dem, der have noget Indblik i Bevægelserne i Sparekassernes hele Styrelse. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse. Han har jo bebudet et Lovforslag om Forandring i Sparekasseloven, og det er muligt, at der kommer et saadant Forslag i Aar. Hvis det kunde komme til at gaa i den Retning, jeg har anført, vil det sikkert glæde mange sparekassentilværende.

Der er paa § 27, paa Trafikministeriets Budget, opført en ret betydelig Bevilling til Forøgelse af Statsbanernes Materiel. Det kunde se ud, som om denne Bevilling var stor, men den kommer jo ikke til Udbetaling alene i det førstkommande Finansaar, den vil ogsaa komme til at strække sig udover det næste Aar. Naar man imidlertid ved, hvilken Trang der har været til Materiel paa Statsbanerne, og har lagt Mærke til, hvilke Vanskeligheder der har været med Uveksling af Materiel mellem Statsbanerne og Privatbanerne, vil man forstaa, at det er i højeste Grad nødvendigt, at Materiellet forøges. Efter den Trang, der har været, og efter den Indtægt, Statsbanerne give, synes Bevillingen snarere for lille end for høj. Man burde saa hurtigt som muligt naa frem til at have, jeg vil blot sige, det nødvendige Materiel, saa at man kunde betjene Trafikken til enhver Tid. Man saa jo sidste Sommer, hvilke Kalamiteter der kan indløbe med Transport af Fourage, hvorledes det kunde være i Ugevis, inden man kunde faa Vogne, saa at de, der skulde bruge Fouragen til deres Kreaturer, kom i stor Forlegenhed. Saadant noget maa ikke ske, fordi Materiellet ikke kan slaa til. Ganske vist blev der lejet